

Epoca victoriană

Victoria & Albert Museum

În timpul îndelungatei domnii a reginei Victoria, societatea britanică a suferit schimbări foarte importante, cum ar fi industrializarea, expansiunea imperială și o mai mare democrație. Deși sărăcia persista, mulți oameni duceau o viață prosperă.

Când a urcat pe tron, în 1837, regina Victoria era doar o adolescentă de 18 ani și a domnit timp de 63 de ani, până la moarte sa în 1901. Desi aceasta a fost o perioadă de schimbări fără precedent, multe mentalități au fost păstrate până la sfârșitul secolului 19, denumit adesea "Epoca Victoriană", după numele reginei.

Atelierul lumii

Anglia victoriană a fost dominată de efectele Revoluției Industriale, fiind ținutul fabricilor, depozitelor și atelierelor. Populația a crescut rapid, numărul orașelor a crescut, iar până în

Mary Evans

anul 1850 a fost construită o rețea națională de "monștri de fier" – căile ferate – cum nu se mai văzuse până atunci.

Deosebit de productivă și în fruntea celoralte națiuni, Marea Britanie a devenit "atelierul lumii", demonstrând acest lucru la Marea Expoziție din 1851 și menținându-se pe poziție până la sfârșitul secolului. Viteza schimbărilor a accentuat aspectele negative ale acestora – adăposturile neigienice pentru muncitorii, folosirea copiilor la

Confort tapisat pentru doamne la o petrecere a ceaiului în grădină, în anul 1865. A fi îmbrăcat "cum se cuvine", implica purtarea multor jupoane sub crinoline. Bărbații purtau costume sobre.

Simbolul unei ere – regina Victoria, la o vîrstă înaintată. Victoria a urcat pe tron în 1837, la vîrstă de 18 ani, și trei ani mai târziu s-a căsătorit cu vîrul său, prințul Albert de Saxa-Coburg-Gotha.

diferite munci, condiții proaste de lucru, salarii mici și program de lucru foarte lung.

S-au realizat totuși unele îmbunătățiri, chiar înainte de anul 1850, Epoca Victoriană fiind și o epocă a reformei (de exemplu, în ceea ce privește fabricile și domeniul sănătății publice). Cu toate acestea, o mare parte a populației continua să trăiască în sărăcie și mizerie.

Valori victoriene

În timpul Epocii Victoriene, clasa mijlocie a realizat mari progrese, membrii acesteia având posibilități variate de a se ridica pe scara socială, în diferite domenii: afaceri, industrie, serviciu civil și altele. Era, de asemenea, de remarcat felul în care societatea victoriană a început să fie dominată de valori ale clasei mijlocii. Oameni sobri, punctuali, muncitori,

Gloria imperială. Imaginea de sus înfățișează Atacul Brăgăzii Ușoare și atacul asupra Sevastopolului, în timpul Războiului din Crimeea (1854-1856) și Tel-el-Kebir (1882), victoria ce a dus la controlul Angliei asupra Egiptului. Portretele conducerilor trupelor militare încadrează cele trei scene.

Mulți victorieni considerau bicicleta un mijloc de relaxare. Aceasta a slăbit convențiile sociale și a încurajat purtarea de îmbrăcăminte mai comodă. În 1884, bicicletele "sigure" – care le-au înlocuit pe cele cu roata din față mare – se găseau deja peste tot.

Ziua Derby-ului. Derby-ul a fost fondat în 1780, iar în secolul următor a devenit o oczie pentru excursiile populare.

Mary Evans

economi, familiști și respectabili existaseră și înainte de domnia reginei Victoria dar, începând cu această perioadă, asemenea calități erau considerate foarte normale în noua și precisa lume industrială. Regina Victoria a dat startul; existența sa, centrată pe datorie și familie, a fost destul de diferită de cea pe care o avuseseră ultimii doi predecesori ai săi. Cea mai mare parte a aristocrației a recurs la purtarea costumelor, abandonând stilul de viață scandalos și excentric al unei generații anterioare; la fel au procedat și membrii de vasă ai clasei muncitoare.

Valorile și energia clasei mijlocii au contribuit la multe dintre marile realizări ale Epocii Victoriene. Aspectele lor mai puțin amiabile cuprindeau convingerea morală că prosperitatea reprezenta răsplata bunătății (iar cei ce nu aveau succes erau lipsiți de importanță) și un puritanism extrem în chestiuni sexuale, unde culpabilitatea și ipocrizia erau în floare.

Religia avea un rol foarte important în viața din această perioadă, deși mulți locuitori ai noilor orașe uriașe erau aproape rupti de religie. Existau multe curente religioase. Cea mai mare influență o exercitau sectele protestante, ca și metodistii și congregaționiștii, precum și aripa evanghelică a bisericii anglicane. Apăruseră însă și alte forme de credință, care puneau mai mult accent pe ritual și dogme; este vorba în special de catolicismul roman și "anglo-catolicismul" din cadrul bisericii anglicane.

Credințe și îndoieri

Cu toate acestea, Epoca Victoriană a fost și o perioadă a îndoierii și necredinței, cum ar fi de exemplu faptul că știința submina credința în adevarul biblic. Ateismul rămânea un punct de vedere şocant, și, după multe încercări, ateistul înfocat Charles Bradlaugh a fost acceptat în Camera Comunelor abia în 1880.

Cel mai subversiv eveniment a fost publicarea, în 1859, a cărții lui Charles Darwin, Originea Speciilor, teoria sa asupra evoluției care susținea că oamenii nu reprezentă rezultatul unui singur act de creație, care le-a oferit stăpânirea asupra celorlalte forme de viață, ci au evoluat din lumea naturală. În cea mai mare parte a Epocii Victoriene, biserici respingeau aceste teorii precum și alte relatări

științifice, pe care aveau să le adapteze în secolul 20.

Politica de partid

Parlamentele din Epoca Victoriană erau mult mai reprezentative decât cele dinaintea lor și, de asemenea, mai receptive la opinia publică. Primul pas a fost făcut în 1832, chiar înainte de urcarea Victoriei pe tron, când unui număr mare de membri ai clasei mijlocii li s-a dat dreptul de vot, prin Marea Reformă. (Următoarele reforme, din 1867 și 1884, au vizat majoritatea bărbaților; înainte de sfârșitul secolului a început agitația pentru dreptul de vot al femeilor.)

Controlul regal asupra guvernului luase sfârșit sub William al IV-lea (1830-37) și, în ciuda respectului de care se bucura Regina, aceasta a exercitat doar o influență parțială în alegerea ministrilor guvernului și alte decizii politice. Ministerii trebuiau să dea socoteală în fața Parlamentului, în special în fața Camerei Comunelor, și, de vreme ce disciplina de partid nu era încă strictă, aceștia nu puteau întotdeauna să-și justifice acțiunile. Whigii și Torii anilor 1830 s-au transformat până în 1860 în niște grupări mult mai strânse: partidele Liberal și Conservator, conduse de lideri ca Gladstone și Disraeli. Disciplina nu era însă îndeajuns de strictă pentru a împiedica scizii majore în cadrul unui partid. Problema irlandeză, de exemplu, a influențat politicile parlamentare în multe privințe. Foametea din 1845-46 a ajuns în final să-l convingă pe Sir Robert Peel că Legile Cerealelor, ce garanțau prețuri ridicate producției britanice, trebuie să dispară. A fost introdus comerțul liber, care a

O călătorie. Locurile erau incomode iar trăsurile deschise, însă o călătorie de la Londra la Brighton costa doar câțiva bănuți.

Un vânzător ambulant își vinde marfa – "Cele mai bune stridii la Cleethorpes". În zilele noastre sunt o delicăscă scumpă, dar stridile erau ieftine și comune în Marea Britanie victoriană.

devenit parte dintr-o mai mare mișcare victoriană ce încerca să creeze o societate mai deschisă și mai competitivă.

Însă decizia lui Peel de a scoate din vigoare Legile Cerealelor a dus la fragmentarea Partidului Conservator. 20 de ani mai târziu, misiunea lui William Gladstone de a pacifica Irlanda și o eventuală supunere la Regulile Casei (auto-guvernare), a provocat scindarea Partidului Liberal în două ramuri.

În timpul acestei perioade de schimbări dramatice nu au fost exercitate amenințări externe la securitatea Marii Britanii. Europa a intrat în război în 1854-56, când Anglia și Franța au luptat împotriva Rusiei, în Războiul Crimeei. După cum sugerează și numele, chiar și aceasta era o campanie restrânsă, condusă cu succes, pentru a limita ambițiile teritoriale ale Rusiei în Balcani. Aceasta a reprezentat doar o rundă din aşa-zisa "Chestiunea Eestică" – seria de probleme cauzate de declinul Imperiului Otoman, care a dus la implicarea profundă a Angliei în politice europene, în timpul Epocii Victoriene. Anglia s-a aflat la limita izbucnirii unui al doilea război cu Rusia, în 1878, însă s-a menținut departe de alianțele europene care, ulterior, au divizat continentul – atitudine pe care primul ministru britanic, Lord Salisbury, a descris-o drept "splendida izolare".

Extinderea Imperiului

Între timp, Imperiul Britanic, deja uriaș în 1837, și-a continuat expansiunea. Coloniile întemeiate de europeni, cum ar fi Canada și Australia, începeau să aibă guvernați proprii, însă porțiuni întinse ale Africii, în special, începeau să fie colorate în roșu (culoarea imprimată pe hărți pentru a desemna teritoriile aflate în posesia Angliei).

În Anglia, sentimentul imperialist s-a dezvoltat foarte lent, chiar și după ce Disraeli a proclamat-o pe Victoria Împărată a Indiei, în 1876. Însă deja în anul 1890, locuitorii Marii Britanii realizaseră că imperiul lor era cel mai mare din câte se pomeniseră până la acea dată. Realizările britanice din țară și din străinătate le-

au imprimat victorianilor o incredere profundă, care avea să fie doar puțin zguduită la sfârșitul perioadei, de insuccesele militare din Războiul Burilor din Africa de Sud, unde fermierii descendenți ai olandezilor au fost cuceriti doar după o luptă de 3 ani (1899-1902). Ostilitatea europeană din timpul războiului punea la îndoială "splendida izolare", pregătindu-se ru politica foarte diferită a începutului lui 20.

Servicii pentru o nouă societate

O doctrină centrală a Epocii Victoriene era aceea că individul trebuia să fie cât mai independent față de interventiile acestuia; și multe realizări ale acestei perioade erau realizări private sau al inițiativei individuale. În vechile restricții legale fuseseră în

adăptat la nevoile unei societăți de Căruțele întreprinderi private nizerabile de muncă și exploatarea personalului, care erau controlate prin măsuri ale domeniului sănătății și decrete corespunzătoare.

Pentru a funcționa eficient, avea nevoie de servicii oferite exemplu GPO (timbrele pentru plată unor taxe egale, indiferent de distanță) sau două inovații victoriene).

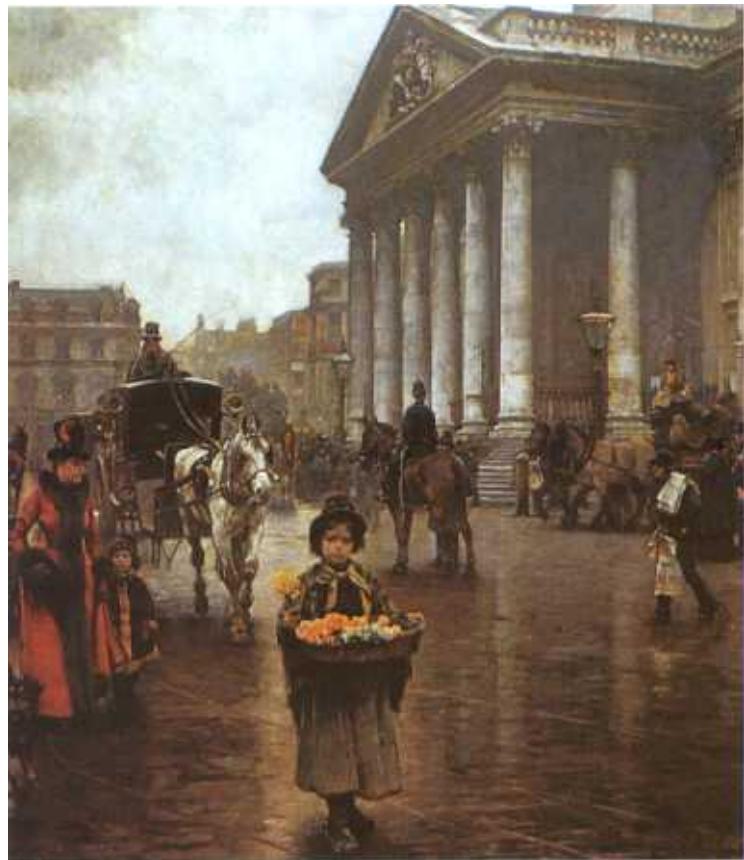
apă anătărimea unei curi ce în cele mai evoluții se învățământ de stat, în urma ca fiecare copil să beneficieze învățământul primar; învățământul secundar a fost introdus de

Sărăcia

În eforturile statului de a crea un sistem economic, societatea generă probleme importante alarmantă – ce nu era prea accentuată față de perioadele anterioare. Există, de asemenea, o mare nesiguranță, deoarece noile avânturi ale sistemelor economice alternaționale cu perioade de criză muncitorii erau condeiați și să moară de foame. Sustinătorii sistemului credeau că nu se putea face nimic în privința "legilor de fier" ale economiei, însă acest punct de vedere a fost criticat de gânditorii socialisti, ca Robert Owen și Karl Marx, și atacat de Charles Dickens, William Morris, precum și de alți scriitori și artiști ai vremii.

Sărăcie în Drury Lane, Londra. Când aveau posibilitatea, săracii luau masa la restaurantul Baylis's.

În timp ce mulți copii beneficiau de privilegiile progreselor, viitorul nu era promițător dacă erai sărac.

DATE IMPORTANTE

1837

Victoria devine regină

1840

**Este introdus serviciul poștal intern
Victoria se căsătorește cu vărul său Albert**

1846

Abrogarea Legilor Cerealelor

1851

Marea Expoziție

1854-56

Războiul din Crimeea

1861

Moartea printului Albert

1867

A doua Reformă

1870

Reforma Învățământului: prima implicare directă a statului în educație

1872

Este introdus votul secret

1876

Victoria devine împărată a Indiei

1884

Sufragiu masculin universal

1886

Liberalii se despart din cauza problemei guvernării proprii a Irlandei

1893

Ultimele propunerile ale lui Gladstone în ceea ce privea guvernanțarea de sine stătătoare.

1899-1902

Războiul Burilor

1901

Moartea Reginei Victoria